

Cílem předkládané diplomové práce je představit největší německou menšinu ve východní Evropě: ruské Němce. Na základě nástinu dějin a životních podmínek této menšiny jsem se pokusil najít odpověď na otázku, proč se ruští Němci v tak velkém počtu vracejí zpět do Německa. Ruští Němci se ve větším počtu začali usazovat v Rusku od roku 1763, kdy carevna Kateřina II. vydala dekret, kterým zvala do neosídlených oblastí kolem řeky Volhy a posléze i Černého moře nové kolonisty. Po počátečních problémech se situace německého obyvatelstva postupně ustálila a na konci 19. století žilo na území carského Ruska okolo 1,8 milionu ruských Němců. Ve 20. století jsou dějiny ruských Němců převážně dějinami potlačované menšiny. Obvinění z kolaborace s Německou Říší a následná deportace do nehostinných oblastí Sibiře a Kazachstánu v roce 1941, spojená se zákazem návratu, zanechaly dodnes viditelné stopy. Ovšem i po válce se situace zlepšovala jen velmi pomalu. Chybějící možnosti odpovídajícího vzdělání v mateřském jazyce, nedostatek německé literatury, ale i tiskovin způsobily, že ruští Němci postupně ztráceli svou německou identitu. To je i jeden z důvodů, proč dnes většina z nich jen lámaně popř. vůbec neovládá německý jazyk.